

CERETANIA

PERIODIC QUINZENAL
Defensor dels interessos
:: de Cerdanya ::

➤ Preus de Subscripció. 8 pessetes l'any Trimestre, 2 pessetes Número sol: 40 cèntims ➤

La Excmo. Señora

Doña RAMONA BONAPLATA I MARTIN

Viuda del **Excmo. Sr. D. Félix Maciá y Bonaplata**

Falleció en Barcelona el día 3 del corriente, a la edad de 86 años
habiendo recibido los Santos Sacramentos y la Bendición Apostólica

— (Q. E. P. D.) —

Sus afligidos: hijos Dolores, José M.^a y Luis; hijos políticos Teresa Ramonatxo y Luis G. Clot Junoy; nietos, nietos políticos Antonio Coll de Bacardí y Dr. José M.ª Peyrí y Rocamora, biznietos, hermano político, sobrinos, primos y demás parientes y la casa comercial "Antonio Coll" al participar a sus amigos y conocidos tan dolorosa pérdida, les ruegan la tengan presente en sus oraciones.

Barcelona, Octubre de 1934.

Els fets de Puigcerdà

El divendres, dia 5, a darreres hores de la tarda, es dona ordre als obrers de que parin de treballar, per tal de secundar la vaga iniciada en protesta de la significació feixista del Govern. L'endemà al matí ningú va al treball i, la «Unió de Comerciants i Industrials» fa fer un pregó invitant als establiments que tanquin llurs portes. Tots secunden la demanda sense protestes i així, arribem a la nit, amb les botigues tancades, però, amb els carrers plens de gent que fan comentaris, sense que la majoria sàpiga ben bé de què va. Es priva la circulació de vehicles i només són autoritzats a circular els que posseeixin un permís especial lliurat per un «comité» especial de l'existència del qual dubtem...

Es fa nit. Arriba el diputat senyor Casademunt amb ordres concretes, dirigeix la paraula al públic recomanant ordre; es senten alguns visques. L'actitud del poble és pacífica.

S'organitza una manifestació que es dirigeix a la Casa de la Vila on es troba reunit l'Ajuntament. Un grup dels manifestants prega al senyor Alcalde que es retirin, puix, ells assumeixen la responsabilitat del moment. Després d'assenyades observacions de l'Alcalde, el qual feu remarcar que obeïa a contracor, ell i demés companys es retiren essent objecte d'una xardorosa ovació.

En alguns centres de reunió s'escolten les noves donades per radio; cap a un quart de 9 de la nit el president de la Generalitat proclama l'Es-

tat Català dins la República Federal espanyola.

Pel carrer molta gent; tothom vol saber noves i tothom espera. Però es va fent tard i la gent dels carrers va disminuint de mica en mica car cadascun se'n va a casa, esperant el «l'endemà». Durant la nit no ha passat res, ni el més lleu incident. Tots els que han vetllat no han fet més que canviar impressions i anar xerrant.

Es diumenge i la plaça del mercat és tan buida com en els dies feiners; els venedors ambulants que acudeixen al mercat, també fan vaga i no s'han mogut de llurs pobles; ni els venedors de fruita, ni les gallinaires. No hi ha mercat. Es parla dels esdeveniments de Barcelona. La Generalitat ha hagut de capitular davant de les forces comanades pel general Batet. Circulen rumors de la gravetat dels fets. Molts els exageren. Però a la vila no passa res i si algun «revolucionari» hi havia s'ha retirat i no regna més que quietut.

Els casinos suspenen les sessions de cinema i els balls en senyal de dol per l'ocorregut a Barcelona. A l'únic lloc on es balla és al Ceretà.

L'endemà no es va al treball. S'ha fet càrrec de la plaça la força de carrabiners a les ordres del seu capità. Patrullen pels carrers i s'extrema la vigilància. Transcorre el dia sense incidents també.

El dimarts tampoc es va al treball; circulen rumors de que a la nit hi haurà soroll. Els carrabiners continuen patrullant pels carrers i afores de la

vila. Com que es tem que els rumors circulats es confirmen es demana forces al batalló de La Seu el qual n'envia durant la nit i aixó feu que el dimecres veiéssim en alguns llocs metralladores a punt de disparar. Com no passa res aquestes armes són retirades cap a les 10 del matí.

I no ha passat res més.

Aquella mateixa nit es practicaren nombroses detencions, gairebé totes d'elements forasters, que es van alliberant de nou quan s'aclareix que no han intervingut ni actuat en res. Són deringuts també alguns veïns de la Vila, els quals són sotmesos a interrogatoris per un capità instructor vingut expressament.

El dissabte Puigcerdà recobra la seva vida normal. El treball repren i s'ha acabat la vaga.

Segueixen empresonats bon nombre de vilatans i forasters. Finalment van alliberant-se molts d'ells, alguns, però, amb llibertat provisional i baix fiança.

Tot i el que han dit diaris forasters, no ha passat res i els vaguistes han guardat en tot moment una actitud pacífica sense molestar a ningú.

I aixó cal dir-ho ben alt pel bon nom de Puigcerdà.

En aquests moments segueixen empresonats alguns vilatans, de filiació política ben distinta per cert, els uns dels altres. Esperem i desitgem que la seva detenció durarà poc i que aviat podran reprendre els seus quefers, retornant així la tranquil·litat a totes les llars.

NOTICIARI

NOU SUBSECRETARI DEL TREBALL.—Ha estat nomenat Subsecretari del Treball el nostre distingit amic senyor Josep Ayats Sorribes, ex-diputat a Corts per aquesta Circumscripció i actualment Diputat per la de Barcelona-Ciutat. El senyor Ayats, que com tothom sab es fill d'Olot, es un dels pocs catalaus que ha sapigut

imposar-se a Madrid sense altre ajuda que el propi valer i esforç personal. És un *selfmademan*, que en clar català vol dir fill de les seves obres.

CERETANIA al felicitar-lo cordialment, no fa res més que interpretar els sentiments de molts puigcerdanesos que recorden aquella esplèndida conferència que va donar fa un any i mig als elements mercantils de la nostra Vila, i principalment, per l'interés vivíssim que el senyor Ayats pren per

tot alló que se li demana i en pot resultar un benefici públic.

Talonaris per a la Loteria en aquesta Impremta

CANVI DE LOCAL.—El conegut establiment de queviures de Romà Llanas ha estat traslladat en el mateix carrer Major, cantonada al carrer de Jaume Duran.

Desitgem al senyor Llanas molta sort i prosperitats en el nou local.

Actualidad

Pasaron los días de zozobra, de angustia, de inquietud en que las noticias, sucediéndose unas a otras, llenaban nuestra alma de pavor, de ecos trágicos que incesantemente hacían latir fuertemente nuestro corazón, ávido de humanidad, de paz...

De Paz... Qué bella utopía!

Así lo han comprendido los grandes hombres, los buenos hombres. Así lo han querido mostrar a la humanidad entera, pintando con vivos colores esta felicidad antítesis de nuestro vivir de hoy amalgama de penas, de zozobra, de intransigencias, de temores.

Indudablemente que la generación actual ha fracasado en la consecución del ideal sublime de la Paz por su educación, creadora de clases y por formar al individuo sin tener en cuenta su fin social ni pensar que el hombre individualmente considerado, es propiamente, solo una abstracción como el átomo del físico y que la Ética moderna es solo la Ética social.

Sacrifiquémonos pues, en interés de la generación futura y el niño será la víctima propiciatoria en tan bello ideal. Inculquemos para ello, en su inteligencia la semilla del *saber* y en su corazón la flor del *amor*, formemos una generación de hombres mejores, que hagan realidad la redención de nuestra bella España. De esta España tanto tiempo aletargada por la opresión, la miseria y la ignorancia y que hoy surge avasalladora con toda la pujanza de una fuerza nueva; pero que para no dejar trozos de su carne en las zarzas del camino, ha de ir iluminada por la antorcha del saber.

Cómo conseguir-lo?

Salvando los antagonismos sociales tan peligrosos de nuestro tiempo, fundiendo los diversos miembros del pueblo en una totalidad fuertemente unida hallando el camino para ello, en un sistema escolar nacional unitario.

Distintos sectores políticos se dis-

putan la posesión de la infancia para la realización de sus ideales y en esta lucha la Escuela debe tener una sola política: la de defender los derechos del niño. Protegiéndolo para que libremente elija su destino; mostrarle los caminos que puede emprender en la vida, darle los mejores medios de caminar; pero sin empujarle en la dirección que a los adultos nos convenga.

Es necesario para esto emprender una cruzada cuyos apóstoles se afianzarán para su triunfo en los sólidos cimientos de la Moral y el Civismo y España resurgirá espléndida, cual nuevo Fenix, con sus virtudes de hidalguía, generosidad y grandeza cumpliéndose, así, el presagio de Keyserling: «España es la reserva moral de Europa».

ADELAIDA LOPEZ MARQUEZ
Directora de la Escuela Nacional de Niñas

Les dues banderes

Malgrat les seguretats donades pel Cap del Govern, hi ha insensats que voldrien que s'aprofités aquest moment per a suprimir o rebaixar l'autonomia de Catalunya.

Cal reaccionar contra aquesta maniobra, de la mateixa manera que s'ha reaccionat contra quelcom semblant que es pretenia realitzar en el camp social.

El ministre d'Agricultura ha dit: «El Govern perseguirà implacablement tota disminució de jornals i sous, perquè no pot tolerar que sofreixin cap perjudici els veritables treballadors, primeres víctimes de la bogeria dels seus dirigents.»

I «El Debate», aplaudint tal actitud, hi ha posat aquest comentari: «Valer-se de la derrota total y definitiva dels Sindicats per a disminuir els havens dels obrers, ni és cristià ni és equitatiu.»

Una cosa igual ha de dir-se de l'Autonomia de Catalunya.

Seria injust de voler-la disminuir,

perquè això representaria un càstig a tots els catalans, que són les primeres víctimes de la bogeria dels seus dirigents.

Seria, a més, inoportú. Aprofitar-se de la derrota d'aquells dirigents significaria poca serenitat, absència d'aquella equanimitat i meditació de què tota decisió de Govern ha d'anar acompanyada.

Seria, sobretot, impolític.

L'absurda revolta del Govern de la Generalitat, encaminada primordialment a enderrocar el Govern Lerroux, ha produït un resultat totalment contrari: enfortir-lo i consolidar-lo.

No ja perquè li ha donat ocasió de demostrar una entesa i una energia que la major part dels espanyols enyoraven, sinó perquè li ha donat una bandera—la de l'espanyolisme, en contra del separatisme—bandera que a Espanya tindrà sempre una enorme popularitat i congregarà al darrera del qui la porti la quasi totalitat dels espanyols.

Però ara el Govern de la República en tractar el problema de Catalunya, ha de procurar no caure en una equivocació semblant.

Si mermava l'autonomia aconseguida, si combatia les manifestacions d'autèntica catalanitat, si volia tornar a estats anteriors que sens dubte enyoren alguns dels qui avui s'acosten al Govern, es donaria a l'Esquerra caiguda la bandera del catalanisme.

I com que aquest és a Catalunya tan estès i generalitzat com ho és a Espanya l'espanyolisme, resultaria que, en definitiva, el que s'hauria fet seria enfortir l'Esquerra i preparar-li una rehabilitació per al dia en què torni a ésser consultat el cos electoral.

El més funest, el més impolític seria que la caiguda de l'Esquerra portés aparellada la caiguda de l'Autonomia.

El qui això fes asseguraria per a data no pas llunyana la resurrecció de la política ara enderrocada.

J. VALLES I PUJALS

(De La Veu de Catalunya)

La Cerdanya d'abans guerra

(Memòries d'un estiuejant)

IV

Unes maniobres a la Perche

Feia molt temps que el déu Mars no es recordava de Cerdanya. El record de les falanges romanes, de les hosts dels reis alans, de les mesnades dels emperadors francs i dels estols ardits dels monarques de Catalunya, era sepultat per l'oblit més llastimós. L'únic record viu dels temps guerrers, el conservaven les velletes arrupides i els jaïos que prenien el sol. Els noms que els venien a flor de llavi, eren els d'en Tristany i d'en Savalls, capitosts carlins, i els dels generals Lopez Dominguez, Martinez Campos i Cabrinetty, deslliuradors de la Vila en els setges que havia patit. Ells recordaven encara els noms dels caiguts sota la muralla que cenyia els flancs ubèrrims de la vila, des de la costa de Cal Fabra fins a les pendents de la Font d'en Llanes. Ells us ensenyaven les destroces de les granades, dels obusos destructors del Convent de les Monjes al peu de la Costa i les parets crivellades de bales dels trabucs i dels fusells legitimistes.

Els reductes i els portals s'havien anat aterrant. La muralla espitllera sofria el roseg de l'eura. Pels restes es deduïa la feblesa dels mitjans de defensa i l'heroïsme dels defensors. Ara tot eren matolls de dàlies i ufana de brancatges de pereres. Puigcerdà, durant un temps, després de la guerra conservava una petita guarnició militar que donava vida i animació a la vila. Sobetot cap-al-tard, quan els sorges sortien a esperar les minyones que baixaven a cercar aigua a la Font de les Monjes. Allí s'apostaven els guerrers, decidits a entrebancar el pas de les noies carregades amb els perols penjats del collader. De tant en tant, un perol o bé un cànti rodava amb estrèpit costa avall, rebotent per les pedres, amb gran gatzara del jovent civil que, escamarlat a la barana de pedra, guaitava amb enveja els idil·lis des del mirador de la Placeta. El ninot de Casa la Vila, àngel de morigerades costums, demanava, anguniós al vent, una ratxada que li permetés girar-se d'esquena per a no veurer certes procacitats de la soldadesca.

Fins amb això hi havia perdut la Vila. Al temps de la guerra era un bé de Déu d'artillers el que omplia la plaça forta de la Cerdanya. Aquells artillers de la cançó romàntica,

«Aqueixes muntanyes que tan altes són
ens priven de veure
els artillerets on són,

havien obert amples solcs en els cors de les noies de la vila i eren ells els que havien contribuït al valor dels defensors de Puigcerdà.

A començaments de segle, el déu de la guerra, s'havia tornat home pràctic i científic. La presència de les hosts militars, era solament acusada per la Comissió que li deïen del «Mapa Militar». Com que el déu de la guerra veia que les batalles es perdien perquè els exèrcits no tenien plànols fets al milímetre, els exèrcits encomanaven la tasca de fer-los al cos anomenat d'Estat Major. Una cinquantena de soldats habillats amb uniformes blaus, proveïts de banderoles i taquímetres i co-

mandats pels caps senyors Despujol i Pelegrí i pels capitans Rivera i Horodiski, trescaven cada estiu per les pendents del Puig Pedrós o s'enfilaven per les crestes del Cadí. Les nenes de la vila els veien sortir a punt d'alba del dilluns i els esperaven amb els braços oberts el dissabte cap-al-tard. El diumenge, a les sales de Cal Loras i del «Siglo», els soldats científics, ballaven seriosament per no desdir del càrrec. Algunes balladores que tenien una vaga idea de les facècies amoroses de la gent d'uniforme, trobaven que no éren ben bé soldats de debò.

Aquell estiu del 1904, *musiu Brousse*, un minyó perpinyanès que havia arribat a diputat a la Cambra francesa, anunciava des de les planes del seu diari *L'Indépendant*, unes grans maniobres militars a La Perche. Divisions de l'Aude i del Garona tindrien la gran topada a les altures del Capcir i als voltants de la fortalesa de Mont-Lluís. Anava a assaijar-se una nova tàctica i s'estrenaria el canó del 75 que introduïa una revolució a la balística. El tema de les maniobres consistia en simular una invasió de França pel cantó de la Cerdanya i per part de l'exèrcit espanyol.

Com que *musiu Brousse* era aficionat a l'èmfasi parlamentari francès, tothom prengué a benefici d'inventari aquells centenars de mils homes que havien d'invadir les terres altes de les valls del Conflent i de l'Aude. Ni doscents mil, ni cent ni cinquanta mil pujaven de Quillan o de Villefranche. Amb prou feina deu o dotze mil Però, era tant el soroll de carros de l'impedimenta i del galopar dels esquadrans i del rodolar de les peces d'artilleria que portaven els dos exèrcits, que realment impressionava als centenars de badocs, fent-los-hi creure que aquells exèrcits eren sols una feble part dels cossos armats que maniobraven per les terres planeres de Carcassona i de Perpinyà.

Per a gaudir de l'espectacle guerrer, calgué matinejar. Era tota una corrúa pintoresca de carrets, jardineres, tilburis i tartanes, els quals pujaven carretera amunt cap a Odeilló al clarejar de l'alba. A dalt del bosc l'efecte dels veïcles desenganxats, amb els animals ajeguts, les fogueres enceses per a fécoure l'esmorsar, les colles escampades que cantaven i bevien, donaven a l'excursió matinera l'aire d'un aplec. Els *campagnards* vinguts de l'Ariège o del Rosselló s'estordien amb orgull del seu exèrcit.

Des de les pradúries del cim de Bolquera s'oviraven, retallades en la celistia deixatada del matí, les tres Creus del Calvari. A llurs peus els avets s'empenyien atropellodament per les pendents fins a topar amb el tumulte de les rocaters granítics del càos de Tagasona. Les serralades que cenyien la Cerdanya jèien sota la boira grisa del matí, convertida en esquingos totjust sortia el sol pel Puigmal. Pel costat del Conflent la socolada del Canigó s'endevinava imprecisa. Prop nostre, la Perxa solitària, veïa la fina fumàrola dels llosats blaus de Sant Pere dels Forcats i de Planés; i més lluny, el paisatge desolat prenia vida en les vallades fondes d'Eyne, i de Llò, rublertes de vegetació espessa i frondosa.

A mig matí, al més bo de l'espeternegar de les costellades,

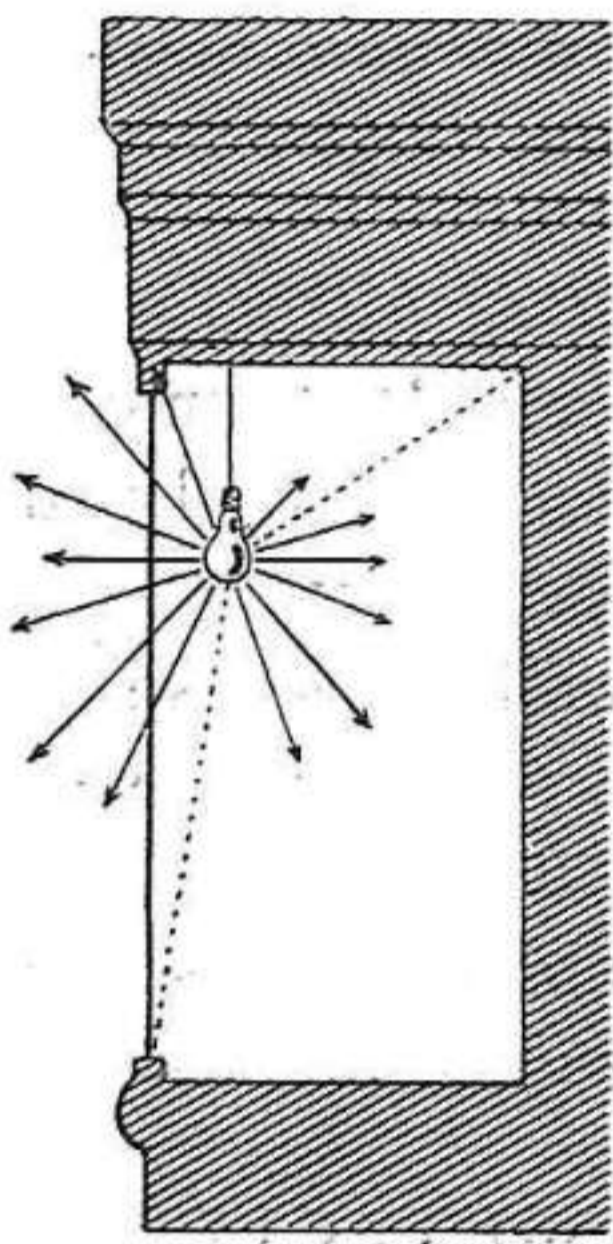
les avançades de la cavalleria francesa de l'exèrcit blau, envaïren el bosc. De pertot arreu sorgien glopades de cavalls llustrosos amb guerrers de cascs de plata brunyits pel sol. La pols adormida de segles dins del bosc, formava nuvolades terroses, mentre les falgueres jèien colltorçades per l'invasió d'aquella allau de cavalls renilladors montats per soldats amb sabres llampeguejants. De tan en tan cops de canó llunyans retrunyien d'una vall a l'altra. Sota nostre per la ruta de Bolquera cap a Odeillo formiguejava l'infanteria. Entorn dels carros es feu la distribució de la *popotte*, que els soldats este-

nellats s'anaven a menjar sota l'ombra dels sàlzers. A migdia les maniobres havien terminat i nosaltres, com els mateixos soldats, no sabíem quin bàndol havia guanyat ni quin bàndol havia perdut.

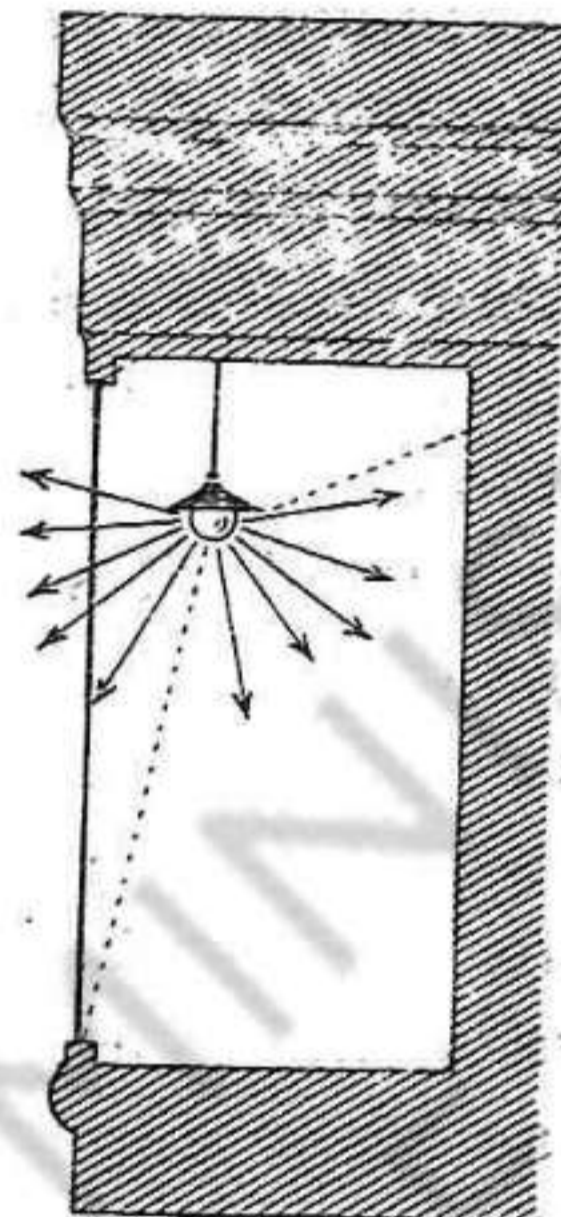
Cap-al-tard, els voltants de Mont-Lluís es convertiren en campament militar. Les fanfarres dels regiments acantonats tocaven a l'ombra de les acàcies dels remparts de la ciutadella, aires patriòtics i ballades per amuser a les damiselles de la colònia de Mont-Lluís.

X. Y. Z.

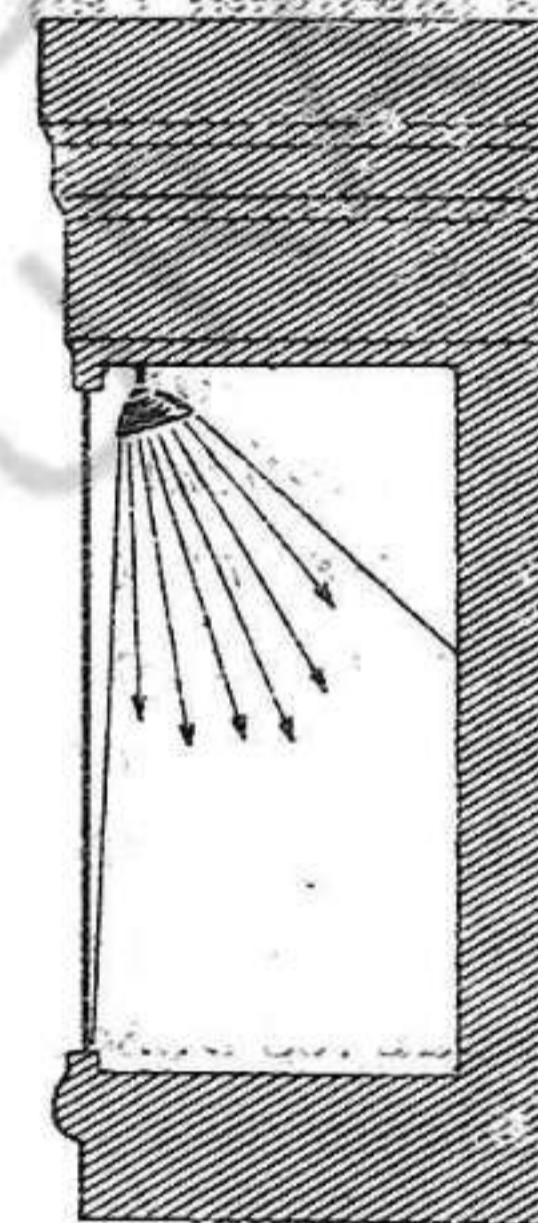
Com cal il·luminar els aparadors?

La bombeta nua enlluerna i perd la llum en totes direccions

Un reflector en forma de plat no evita l'enlluernament

Un reflector adequat evita l'enlluernament i concentra la llum sobre els objectes exposats

La importància d'una bona il·luminació a l'aparador és extraordinària.

Si us desplau, no gasteu més llum. Aproveu, però, la que consumeu.

Demaneu informacions a les nostres oficines

ENERGIA ELECTRICA DE CATALUNYA, S. A.

BARCELONA: Girona, 1

PUIGCERDA: Espanya, 7

La repoblació forestal i la pluja

Existeix l'errònia creença que els arbres atrauen la pluja i que, en conseqüència, si les secades són causa de tants estralls en el camp, és degut a haver permès roturar infinitat d'hectàrees de terrenys que en temps preferits eren frondoses boscúries.

Hi ha opinions i idees que a força d'ésser repetides i d'ésser escoltades, arriben a ésser admeses com a veritats inconcuses, sense llur examen. Si a això s'afegeix que es pot arribar a oferir una certa apariència científica, llur prestigi puja ràpidament i, el negar-les, pot parèixer temerari, atreviment, ignorància inexcusable.

Al veure, amb freqüència, unides a una mateixa contradicció l'existència

d'espesses i frondoses boscúries amb l'humitat del clima, ha estat motiu, sens dubte, perquè es prengui l'efecte per la causa; essent aquesta una de les raons que hom addueix per demanar la immediata repoblació forestal.

Tota la teoria de la pluja forestal, pot reduir-se en molt poques paraules: els arbres exhaleu constantment per llurs fulles i especialment de dia, grans quantitats de vapor d'aigua, com a conseqüència d'aquesta evaporació i de les reaccions endotèrmiques que determinen fixació del carboni, àdhuc per impedir que arribi directament al terreny a radiació solar, l'arbre és també causa de refredament; una atmosfera més humida i més freda, es trobarà, com és lògic, més a prop del seu punt de saturació, la pluja serà, per consegüent, més freqüent i les precipitacions més abun-

doses. Al primer cop d'ull, l'argument sembla irrefutable, concloent, no és, doncs, esfrany que hagi prosperat

Però si el bosc evapora, no pot al mateix temps condensar; són dues accions antitètiques que es contrarresten; per tant precisen altres factors per a produir la pluja, i un d'ells és un vent propici que porti el vapor invisible que flota l'atmosfera a un lloc adequat per a llur condensació. Aquest és tot el secret de les pluges.

Els entusiastes panegiristes del bosc, no baixant dels seus tretze, àdhuc els reportatges científics, afirmen que al crear una massa de núvols els boscos, es clivellen i amollen l'aigua que porten en suspensió, sense comptar que la precipitació és la conseqüència de la condensació, que penetri millor en les capes profundes i, per últim, que la gran massa d'ar-

RECADER directe de Puigcerdá i sa Comarca a BARCELONA

P. GABAÑACH

dies de sortida de PUIGCERDA: DIMARTS i DIVENDRES a la de la tarda
dies de sortida de BARCELONA: DIMECRES i DISSABTES a les 6 de la tarda

ENCARRECS:

PUIGCERDA
LLIBERTAT, 42 — Teléfon 108,

BARCELONA
RECH, 73 — Teléfon 15628
PETXINA, 6 — Teléfon 17622

SERVEI RÁPID - PREUS ECONÓMICS

bres de boscúria purifiqui l'atmosfera contribuint que la regió dels boscos sigui més higiènica i més saludable.

Ja diu l'adagi: *Quan Déu vol, sense núvols plou, o amb tot vent plou.* Per tant, no cal capficar s'hi. Els anys 1923 i 1924, les precipitacions de pluja foren de 285 i 338 mil·límetres, respectivament. En canvi, l'any anterior, fou de 1.139 i l'any darrer, de 827 mil·límetres. Donem, doncs, com a conclusió que les boscúries són altament convenients per a evitar inundacions a la plana, com també per a higienitzar la regió dels voltants

JOSEP VIA

De *Vida Tortosina*

La farina d'alfals en l'alimentació dels vedells i porcells

Unes proves de l'Institut Bonafons, de Piamont (Itàlia), en l'alimentació de vedells i porcellés, ha demostrat el valor que ofereix la farina d'alfals per a alimentar-los.

A més a més del seu valor alimentós, té la farina d'alfals, les condicions d'ésser molt sanitària i la de reduir el cost de les racions.

En l'alimentació de vedells desmats, la quantitat de farina que es subministra en els experiments, començà essent de 300 a 400 grams per dia i s'anà augmentant fins arribar als tres quilos.

En l'alimentació dels porcells, les proporcions de farina d'alfals començà introduint-se un 20 per cent en els aliments i s'anà progressivament augmentant fins arribar al 40 per cent.

Aquestes racions foren sempre donades sense oferir cap inconvenient, notant-se que eren ben acceptades per les bèsties, les quals es mantingueren en bon estat de salut.

La farina d'alfals, permet rebaixar el cost de l'alimentació del bestiar, doncs resulta més econòmica que la farina de grans.

Amb farina d'alfals s'obté una racional i més econòmica alimentació del porcell.

De la revista

Agricultura i Ramaderia

Talonnaris per a la Loteria
en aquesta Impremta

FABRICA DE BEGUDES CARBONIQVES
GASEOSES - SIFONS

FRANCESC DAFIS

ELABORACIO ACURADA amb maquinària moderna i productes
de primera qualitat

DIPOSITARIA DE LA CERVESA "MORITZ"

FABRICA: Carrer de Florensa - DESPATX: Revolució, 27-Tel 64

PUIGCERDA

NOTICIARI

LA FIRA DE BOURG-MADAME.- El diumenge passat era el dia de la celebració d'aquesta fira que tan important i divertida era en els temps de la nostra joventut, o sigui abans de la guerra.

Enguany el nombre de marxants que hi han concorregut ha estat molt reduït i les vendes molt escasses.

El diumenge a la tarda el carrer es veié força animat i el ball concorregut en extrem així com també el sarau que tingué lloc a la nit.

NEIXEMENTS — L'esposa del nostre volgut amic l'industrial sastre Francesc Oliu, ha donat a llum un xamós infant.

També l'esposa del nostre amic el mestre nacional senyor Penadès ha deslliurat una nena.

Rebin ambdós matrimonis la nostra enhorabona més sincera.

ESPETACLES.—Hi han anunciades per avui les sessions de cinema acostumades en els nostres teatres. En el Ceretà la magnífica producció «Doña Francisquita» i en el del Circol l'obra sensacional «Fantomas».

Roda el món i torna al Born... però, per més que rodeu, si voleu bon PANALLET enlloc més el trobareu que a la casa Albert BONET.

LES PERES.—La collita d'aquest deliciós fruit, tan cerdà, pot considerar-se com a regular en quantitat, però, excel·lent en qualitat. Comencen a fer-se expedicions cap a ciutat i el preu a que es paguen oscila de 1'50 a 2 pessetes el quilo, segons les menes.

Ens és plaent fer notar que el cultiu de les pereres a Cerdanya es torna a reprendre amb intensitat.

OBRES.—La brigada municipal està ocupada a l'endegament definitiu de l'afermat de l'Àvinguda García Hernández, esperant la vinguda del roleu que ha de procedir a l'aplanament.

◊ ◊ L'anunciar a CERETANIA fa prosperar el negoci ◊ ◊

Alexandre BULART i RIALP

ADVOCAT

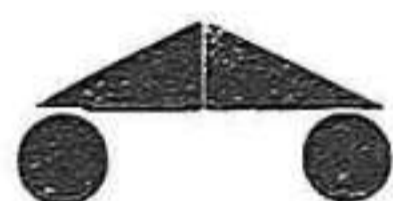
PUIGCERDÀ
Plaça de Cabrinetty, 20 - 3er., 3.^a

BARCELONA
Balmes, 10 - Entll. Telèfon, 11287.

Els Doctors

ANTONI PAL SOLÉ

FRANCESC PANIELLO GRAU

Ofereixen el seu consultori de malalties dels ulls amb llur cirurgia i graduació de la vista.

.....
Visita el primer diumenge de cada mes
a l'Hotel Tixaire de Puigcerdà
.....

DEFUNCIO.—El dia 3 morí a Barcelona la distingida dama Ramona Bonaplata i Martín, la que fou esposa del benemèrit diputat el senyor En Fèlix Macià i Bonaplata. Comptava 86 anys. La seva mort ha estat molt sentida aquí a la nostra vila i a tota la comarca, doncs la família compta amb innumbrables simpaties entre nosaltres.

Rebin els familiars l'expressió del nostre sentit condol

DIDA

per a criar a casa seva es necessitarà cap a mitjans de Novembre Raó en aquesta Impremta.

BONA PROPAGANDA —Ho és la que porta a cap el Gremi d'Hotelers de Puigcerdà, d'acord amb el Foment del Turisme, a la Vila de Toulouse en ocasió de la Fira de Mostres que s'hi celebra actualment, en la qual la aportació catalana és ben important. Al dit fi s'han editat uns fullets amb dades i fotografies de la nostra vila i comarca cerdana, força discrets, que són repartits en l'estand de turisme de Catalunya, en el qual Puigcerdà hi és representat.

PROFESSEUR DE FRANÇAIS

Progreso, 4 - 2° PUIGCERDA

EL TEMPS —Després d'uns dies magnífics amb sol brillant i temperatura excel·lent, hem passat sobtadament als dies grisos i freds de tardor. Les nits i les matinades particularment fan baixar el termòmetre i s'han iniciat, encara que lleugeres, les primeres glaçades que han acabat d'arraulir les poques plantes que en els llocs arracerats dels horts encara feien la viu viu.

Els abrics comencen a reapareixer per a dissipar la seva flaire de naftalina i algunes estufes han començat a llençar fum.

Tindrem estiuet de Sant Martí?

sabons
BARANGÉ

duren més
renten millor

TASTEU ELS NOSTRES especials de NATA, PINYA I MARRÓ **Deliciosos PANELLETS**

DOLÇOS DE QUALITAT - MARRONS GLACÉS

FLOR DE NEU GRAN PREMI

CONFITERIA A. BONET PASTISSERIA

PARA LAVAR
LANA
SEDA NATURAL
MEDIAS GUANTES
ETC
USE SIEMPRE

LAVA EN FRIO
NO ENCOJE
NO DEJA SOMBREADOS
AVIVA EL BLANCO
ABRILLANTA LOS
COLORES Y EL NEGRO
DA UN TACTO
SUAVISIMO

PRODUCTOS
FLOR DE JABÓN
LAYSE
CLAVELL

FLOR DE JABÓN LAYSE

VENEDORS DE PUIGCERDA I COMARCA:
Isidre Palomera, Antoni Planas, Agustí Mallol,
Vda. A. Molins, Vda. Andreu Lluís, Miquel Grau,
de Puigcerdà.

Pere Burges, de Llivia; Miquel Oliu, de Bellver;
Francesc Ramonet, de Martinet.

Dipositari exclusiu per la comarca:

ANTONI PALLARÉS

Llibertat, 45

Puigcerdà

HOTEL

Terminus

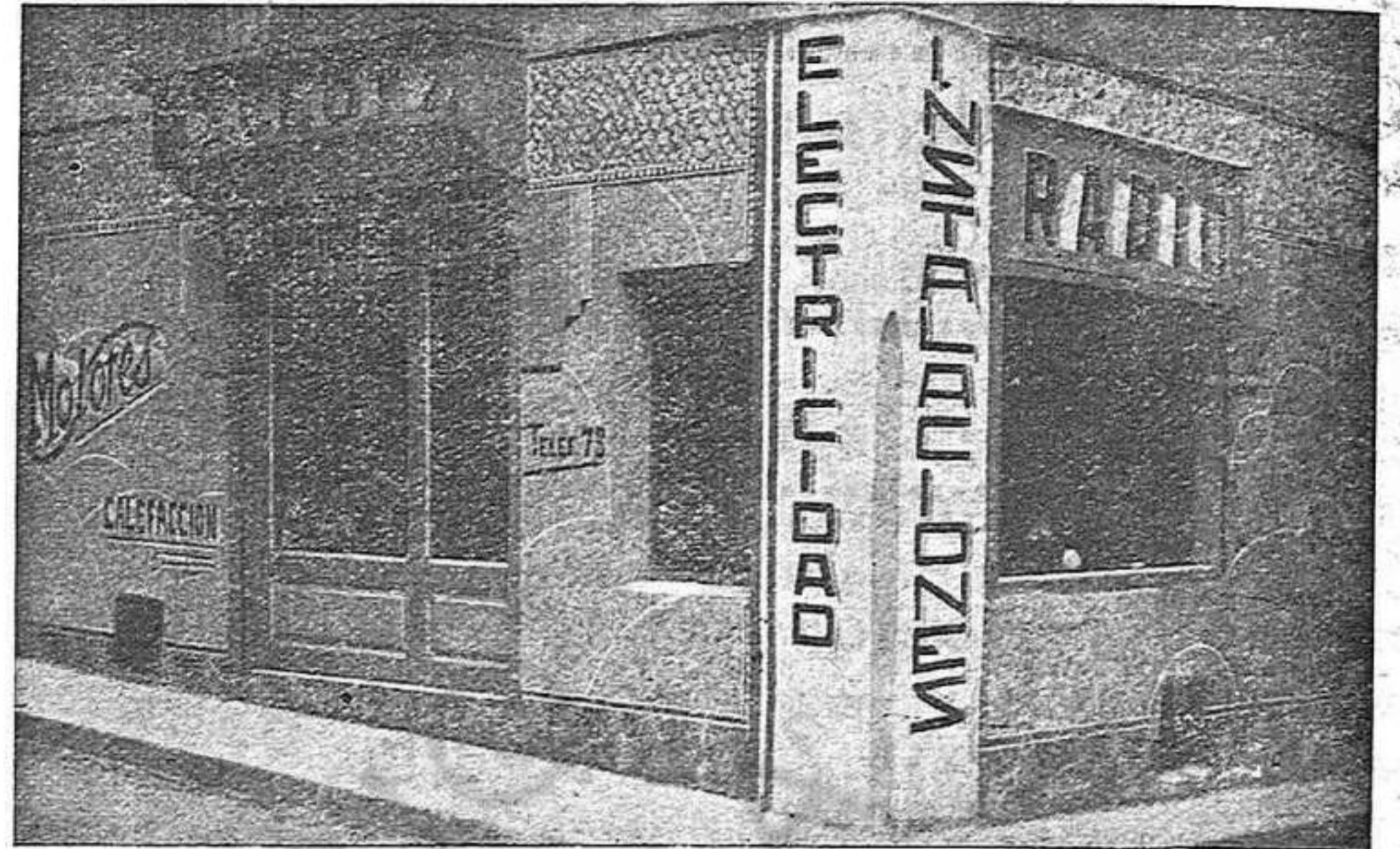
== TOT CONFORT ==

Dayant l'Estació del Transpirenenc
Meravelloses vistes panoràmiques
Cuina excel·lent - Servei acurat
Habitacions Espléndides

PREUS RAONABLES

RICARD ALTIMIRAS
telefon, 8 - PUIGCERDA

ELECTRICITAT **J. CLOT** ESPANYA, 2

A Barcelona!

Per les necessitats del vostre negoci, per les exigències dels vostres afers, per les vostres comoditats, i per la bona estada a la ciutat comtal, hostatgeu-vos a

Pensión PELAYO

Pelai, 12 - Telèfon, 21513

La més cèntrica de Barcelona, junt a les parades dels autoòmnibus Hispano Targarina i Alsina Graells

**HOTELLERIE
CERDANE**

el màxim confort
dins d'un ambient

cerdà

Vídua **SALVAT**
Bourg-Madame

**Llibreria
Cerdana**

BOURG-MADAME

Corresponsal
de les primeres
Cases Editores
Franceses

Envio de llibres
per correu a qual-
sevol població

Impresos per a Festes Majors

PROGRAMES :: CARNETS
NUMEROS PER A SORTEIG

Impremta CERETANIA :: Puigcerdà

Turistes: A l'estiu i a l'hivern, el GRAN HOTEL

TIXAIRE

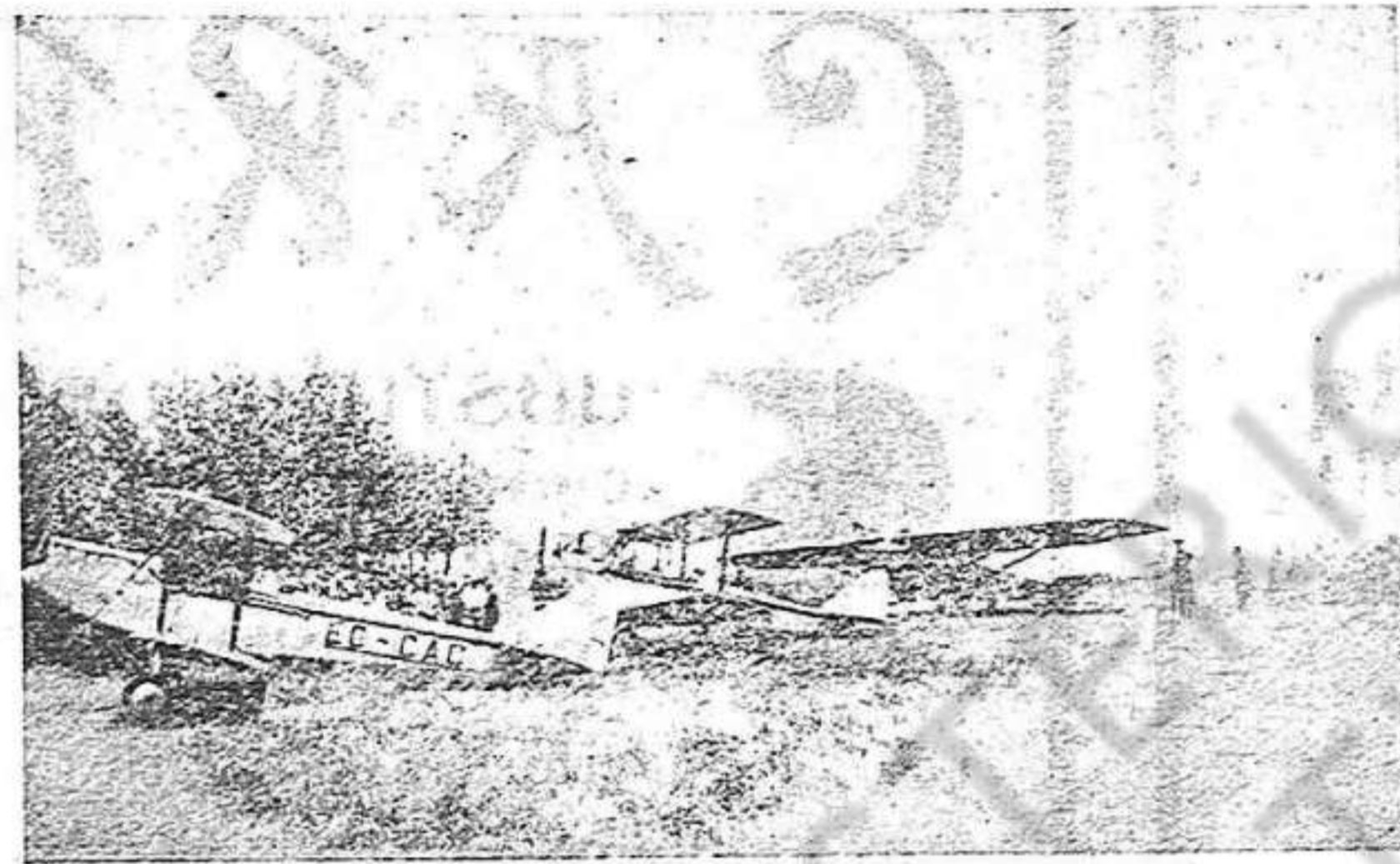
us ofereix el màxim confort dintre d'un ambient luxós i ensems discret

Magatzem de Materials
de Construcció

calc hidràulica
ciments
guix
rajoles, & &

Francesc BARNOLA

Rambla de Josep M.ª Martí
PUIGCERDA

Rajoleria i Tenleria
RICARD TUSET

GRAN ASSORTIT
DE RAJOLS
DE TOTES MENES
Fabricació acurada
Preus mòdics

Font d'En Lleres
PUIGCERDA

Feu fer els vostres impresos en català :: Encarregueu-los en aquesta Impremta

Anónima Alsina-Graells de Auto Transports

Societat General de Serveis Postals i Interurbans

A BARCELONA: Direcció i Oficines, Passeig de Gracia, núm. 18

Despatx de Bitllets, equipatges i encarrecs: Ronda Universitat, 4 - Telèfon 21163

Horari que regeix des del 7 d'Octubre 1934, en les següents línies:

Seu d'Urgell - Calaf - Barcelona

Sortida Seu d'Urgell	12:15	4:00
» Organyà	12:45	4:30
» Oliana	13:30	5:15
» Pons	14:15	6:00
» Torà	14:50	7:00
» Calaf	15:15	7:15
Arribada Barcelona	17:45	10:30 f. c.

RETORN

Sortida Barcelona	14:45	
» Calaf	16:45	12:15
» Torà	17:05	12:40
» Pons	17:45	13:45
» Oliana	18:15	14:30
» Organyà	19:00	15:15
Arribada Seu d'Urgell	19:30	16:00

Barcelona - Puigcerda - Seu d'Urgell

Sortida Barcelona		8:15 f.c.	15:15 f.c.
» Puigcerdà	7:—	13:—	18:45
» Martinet	7:45	13:45	19:30
Arribada Seu Urgell	8:30	14:30	20:15

RETORN

Sortida Seu d'Urgell	6:45	14:15	17:—
» Martinet	7:30	15:—	17:45
» Puigcerdà	8:15	15:45	18:30
Arribada Barcelona	12:30 f.c.	21:00 f.c.	

Seu d'Urgell - Andorra - Encamp

Sortida Seu d'Urgell	9:00	15:00	20:—
» Andorra Escaldes	9:45	15:45	20:45
Arribada Seu Urgell	10:00	16:00	

RETORN

Sortida d'Encamp		9:00	12:45
» Escaldes-Andorra	7:30	9:15	13:00
Arribada Seu Urgell	8:30	10:15	14:00

EL MILLOR MATERIAL PER A CONSTRUCCIONS

ROCALLA S.A. BARCELONA

TELEFON: 20768

RELA ESTUDIS 14 Y CANUDA 2

Representant per aquesta Comarca: **JOAN PEIX** - Revolució, 7 - Telèfon, 11-R **PUIGCERDA**

AVINGUDA SCHIERBECK

Venda de Xalets

Pagament a terminis i al comptat

Construccions a gust del comprador o ja edificades

Raó:

MIQUEL PONS Procurador
Puigcerdà

CARBOLUX

SUBSTITUT DE L'ANTRACITA
ense fum
ense suja
ense cendres

EL MES NET

Superioritat en calories sobre els altres combustibles

Infinítament superior a tots els millors aglomerats

De molta duració, poc pes i, per tant, d'economia insuperable

Adresseu comandes a:

Vídua de S. Arró - Telèfon 35 - **Puigcerdà**

Decorats i Treballs llisos de Guix

Encanyigats ordinaris
Encanyigats Metàl·lics SIMPLEX
els més bons i pràctics

Tots els enguixats són acabats amb guix blanc superior

Per encàrrecs:

Marcel·li FUXET
BOURG-MADAME

:: Sarrells - Cordons per a Barnussos, Batins i Paiames ::

Fàbrica de Passamaneria i Teixits de Punt Novetat

en seda artificial, cotó, llana i fil de metall or i plata

VENTURA I COT Ltda.

LINCOLN, 15 (S. G.)

TELÉFON 72233

BARCELONA

(Vendes exclusivament a l'engrós)

:: Galons - Cintes - Borles - Cordons - Trenes - Agremants - Faixes ::

Especialitat en Sarrells per a Vanoves

Mallès per a Cortinatges i Transparents

CASA CONSTRUCTORA

J. VIÑAMATA

CONSTRUCCIONES DE HORMIGON, LADRILLO Y REPARACIONES EN GENERAL

PROYECTOS Y PRESUPUESTOS GRATIS

Fontanella, 14-1.º, 2.ª
BARCELONA

Encargos: Pza. de los Héroes, 8.
PUIGCERDA

JOAN ANGLADA VILARDEBO

ADVOCAT

Exercici en els partits de Puigcerdà i Vic

Despatx a Vic: **Riera, 31**

URBANITZACIO DEULOFEU

Espanyola, i altres situats prop del Camp de Golf. — Raó: ESTEVE ARRO (Cal Aldran). — **PUIGCERDA**

Espaiosos solars per a edificar, en venda, esplèndida situació, prop de l'Estany, sèquia i parc, amb vistes sobre la Cerdanya Francesa i